Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/87/ES

ze dne 16. prosince 2002

o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES

(Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Směrnice evropského parlamentu a rady 2005/1/ES ze dne 9. března 2005	L 79	9	24.3.2005
►M2	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006	L 177	1	30.6.2006
►M3	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/25/ES ze dne 11. března 2008	L 81	40	20.3.2008
►M4	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009	L 335	1	17.12.2009
►M5	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010	L 331	120	15.12.2010
►M6	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/89/EU ze dne 16. listopadu 2011	L 326	113	8.12.2011
►M7	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013	L 176	338	27.6.2013

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/87/ES

ze dne 16. prosince 2002

o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES

KAPITOLA I

CÍL A DEFINICE

▼M6

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro doplňkový dozor nad regulovanými podniky, které obdržely povolení podle článku 6 směrnice 73/239/EHS, článku 4 směrnice 2002/83/ES ([1]), článku 5 směrnice 2004/39/ES ([2]), článku 3 směrnice 2005/68/ES ([3]), článku 6 směrnice 2006/48/ES ([4]), článku 5 směrnice 2009/65/ES ([5]), článku 14 směrnice 2009/138/ES ([6]) nebo článků 6 až 11 směrnice 2011/61/EU ([7]) a které jsou součástí finančního konglomerátu.

Tato směrnice rovněž mění související sektorové předpisy, které se vztahují na podniky regulované uvedenými směrnicemi.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 bodu 1 směrnice 2006/48/ES;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1).
([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).
([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění (Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1).
([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1).
([5]) Směrnice 2009/65/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).
([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).
([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

▼**M6**

2) „pojišťovnou“ pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodů 1, 2 a 3 směrnice 2009/138/ES;

3) „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES, včetně podniků uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí ([1]), nebo podnik se sídlem v třetí zemi, který by musel mít povolení podle směrnice 2004/39/ES, kdyby se jeho sídlo nacházelo v Unii;

4) „regulovaným podnikem“ úvěrová instituce, pojišťovna, zajišťovna, investiční podnik, společnost spravující aktiva nebo správce alternativního investičního fondu;

5) „společností spravující aktiva“ správcovská společnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES nebo podnik se sídlem v třetí zemi, který by musel mít povolení podle uvedené směrnice, kdyby se jeho sídlo nacházelo v Unii;

5a) „správcem alternativních investičních fondů“ správce alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b), l) a ab) směrnice 2011/61/EU nebo podnik se sídlem v třetí zemi, který by musel mít povolení podle uvedené směrnice, kdyby se jeho sídlo nacházelo v Unii;

6) „zajišťovnou“ zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 4, 5 nebo 6 směrnice 2009/138/ES nebo zvláštní účelová jednotka ve smyslu čl. 13 bodu 26 uvedené směrnice;

7) „sektorovými předpisy“ právní předpisy Unie týkající se obezřetnostního dohledu nad regulovanými podniky, zejména směrnice 2004/39/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/138/ES;

8) „finančním sektorem“ sektor složený z jednoho nebo více těchto podniků:

   a) úvěrová instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných bankovních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 1, 5 nebo 21 směrnice 2006/48/ES (dále souhrnně „sektor bankovnictví“);

   b) pojišťovna, zajišťovna nebo pojišťovací holdingová společnost ve smyslu čl. 13 bodu 1, 2, 4 nebo 5 nebo čl. 212 odst. 1 písm. f) směrnice 2009/138/ES (dále souhrnně „pojišťovací sektor“);

([1]) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

▼M6

c) investiční podnik ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/49/ES (dále souhrnně „sektor investičních služeb“);

9) „mateřským podnikem“ mateřský podnik ve smyslu článku 1 sedmé směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách ([1]) nebo jakýkoli podnik, který podle názoru příslušných orgánů fakticky vykonává dominantní vliv nad jiným podnikem;

10) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu článku 1 směrnice 83/349/EHS nebo jakýkoli podnik, nad nímž podle názoru příslušných orgánů fakticky vykonává dominantní vliv mateřský podnik, nebo jakýkoli dceřiný podnik takového dceřiného podniku;

11) „účastí“ účast ve smyslu první věty článku 17 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností ([2]) nebo přímé či nepřímé držení nejméně 20 % hlasovacích práv nebo základního kapitálu podniku;

12) „skupinou“ skupina podniků, která se skládá z mateřského podniku, jeho dceřiných podniků a podniků, ve kterých drží mateřský podnik nebo jeho dceřiné podniky účast, nebo podniků vzájemně propojených ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS, včetně jakékoli její podskupiny;

12a) „kontrolou“ vztah mezi mateřským podnikem a dceřiným podnikem podle článku 1 směrnice 83/349/EHS nebo podobný vztah mezi fyzickou či právnickou osobou a podnikem;

13) „úzkým propojením“ stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob spojeny kontrolou nebo účastí, nebo stav, v němž jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob trvale vázány k téže osobě vztahem kontroly;

14) „finančním konglomerátem“ skupina nebo podskupina, kde regulovaný podnik je v čele skupiny nebo podskupiny nebo kde nejméně jeden z dceřiných podniků ve skupině nebo podskupině je regulovaným podnikem a která splňuje tyto podmínky:

a) pokud je regulovaný podnik v čele skupiny nebo podskupiny:

i) tento podnik je buď mateřským podnikem podniku ve finančním sektoru, podnikem, který má účast v podniku ve finančním sektoru, nebo podnikem propojeným s podnikem ve finančním sektoru vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS,

([1]) Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

▼**M6**

ii) nejméně jeden podnik ve skupině nebo podskupině je činný v pojišťovacím sektoru a nejméně jeden v sektoru bankovnictví nebo v sektoru investičních služeb a

iii) konsolidované nebo agregované činnosti podniků ve skupině nebo podskupině v pojišťovacím sektoru a konsolidované nebo agregované činnosti podniků v sektoru bankovnictví a sektoru investičních služeb jsou významné ve smyslu čl. 3 odst. 2 nebo 3 této směrnice, nebo

b) pokud v čele skupiny nebo podskupiny nestojí žádný regulovaný podnik:

i) probíhá činnost skupiny nebo podskupiny hlavně ve finančním sektoru ve smyslu čl. 3 odst. 1 této směrnice,

ii) nejméně jeden podnik ve skupině nebo podskupině je činný v pojišťovacím sektoru a nejméně jeden v sektoru bankovnictví nebo v sektoru investičních služeb a

iii) konsolidované nebo agregované činnosti podniků ve skupině nebo podskupině v pojišťovacím sektoru a konsolidované nebo agregované činnosti podniků v sektoru bankovnictví a sektoru investičních služeb jsou významné ve smyslu čl. 3 odst. 2 nebo 3 této směrnice;

15) „smíšenou finanční holdingovou společností“ mateřský podnik jiný než regulovaný podnik, který společně se svými dceřinými podniky, z nichž nejméně jeden je regulovaným podnikem se sídlem v Unii, a jinými podniky tvoří finanční konglomerát;

16) „příslušnými orgány“ vnitrostátní orgány členských států, které jsou právním předpisem oprávněny k dohledu nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami, zajišťovnami, investičními podniky, společnostmi spravujícími aktiva nebo správci alternativních investičních fondů, ať nad jednotlivými podniky nebo nad celou skupinou;

17) „dotyčnými příslušnými orgány“:

a) příslušné orgány členských států pověřené sektorovým dohledem v rámci celé skupiny nad kterýmkoli z regulovaných podniků ve finančním konglomerátu, především nad nejvyšším mateřským podnikem sektoru;

b) koordinátor určený v souladu s článkem 10, pokud se liší od orgánů uvedených v písmenu a);

c) případně jiné příslušné orgány dotčené podle názoru orgánů uvedených v písmenech a) a b);

▼M6

18) „transakcemi uvnitř skupiny“ všechny transakce, kterými regulované podniky v rámci finančního konglomerátu závisí přímo či nepřímo na jiných podnicích ve stejné skupině nebo na jakékoli fyzické či právnické osobě spojené s podniky v této skupině úzkým propojením, pokud jde o splnění závazku smluvního či mimosmluvního, ať už za úplatu či nikoli;

19) „koncentrací rizik“ veškerá rizika potenciální ztráty, která jsou dostatečně velká k tomu, aby ohrozila solventnost regulovaných podniků ve finančním konglomerátu nebo jejich finanční situaci obecně; důvodem těchto rizik může být riziko výpadku protistrany neboli úvěrové riziko, investiční riziko, pojišťovací riziko, tržní riziko, jiná rizika nebo kombinace či vzájemné působení těchto rizik.

Než vstoupí v platnost regulační technické normy přijaté v souladu s čl. 21a odst. 1 písm. b), názor uvedený v bodě 17 písm. c) tohoto článku přihlíží zejména k tržnímu podílu regulovaných podniků ve finančním konglomerátu v jiných členských státech, zejména pokud přesáhne 5 %, a k významu ve finančním konglomerátu u jakéhokoli regulovaného podniku usazeného v jiném členském státě.

▼B

Článek 3

Prahové hodnoty pro určení finančního konglomerátu

▼M6

1. Pro určení toho, zda činnosti skupiny probíhají hlavně ve finančním sektoru ve smyslu čl. 2 bodu 14 písm. b) podbodu i), by měl ukazatel poměru bilanční sumy regulovaných a neregulovaných podniků finančního sektoru ve skupině k bilanční sumě skupiny jako celku přesáhnout 40 %.

2. Pro účely určení toho, zda činnosti v různých finančních sektorech jsou významné ve smyslu čl. 2 bodu 14 písm. a) podbodu iii) a písm. b) podbodu iii), by měl pro každý finanční sektor průměr poměru bilanční sumy tohoto finančního sektoru k bilanční sumě podniků finančního sektoru ve skupině a poměr požadované míry solventnosti ve stejném finančním sektoru k celkové požadované solventnosti podniků finančního sektoru ve skupině přesáhnout 10 %.

Pro účely této směrnice je nejmenším finančním sektorem ve finančním konglomerátu sektor s nejnižším průměrem a nejvýznamnější finanční sektor ve finančním konglomerátu je sektor s nejvyšším průměrem. Pro účely výpočtu průměru a pro měření nejmenších a nejvýznamnějších finančních sektorů se sektor bankovnictví a sektor investičních služeb posuzují společně.

Společnosti spravující aktiva se přičítají k sektoru, do něhož patří v rámci skupiny. Pokud nepatří výhradně do jednoho sektoru v rámci skupiny, přičítají se k nejmenšímu finančnímu sektoru.

▼M6

Správci alternativních investičních fondů se přičítají k sektoru, do něhož patří v rámci skupiny. Pokud nepatří výhradně do jednoho sektoru v rámci skupiny, přičítají se k nejmenšímu finančnímu sektoru.

3. Mezisektorové činnosti se rovněž považují za významné ve smyslu čl. 2 bodu 14 písm. a) podbodu iii) nebo písm. b) podbodu iii), pokud bilanční suma nejmenšího finančního sektoru ve skupině přesáhne 6 miliard EUR.

Pokud skupina nedosáhne prahové hodnoty uvedené v odstavci 2 tohoto článku, mohou dotyčné příslušné orgány společně rozhodnout, že nebudou skupinu považovat za finanční konglomerát. Mohou rovněž rozhodnout, že nepoužijí články 7, 8 nebo 9, pokud se domnívají, že zahrnutí skupiny do působnosti této směrnice nebo použití těchto ustanovení není nezbytné nebo by bylo nevhodné či zavádějící vzhledem k cílům doplňkového dozoru.

Rozhodnutí přijatá v souladu s tímto odstavcem se oznamují ostatním příslušným orgánům a příslušné orgány je, kromě výjimečných případů, zveřejní.

3a. Pokud skupina dosáhne prahové hodnoty uvedené v odstavci 2 tohoto článku, avšak nejmenší sektor nepřesáhne 6 miliard EUR, mohou dotyčné příslušné orgány společně rozhodnout, že nebudou skupinu považovat za finanční konglomerát. Mohou rovněž rozhodnout, že nepoužijí článek 7, 8 nebo 9, pokud se domnívají, že zahrnutí skupiny do působnosti této směrnice nebo použití těchto ustanovení není nezbytné nebo by bylo nevhodné či zavádějící vzhledem k cílům doplňkového dozoru.

Rozhodnutí přijatá v souladu s tímto odstavcem se oznamují ostatním příslušným orgánům a příslušné orgány je, kromě výjimečných případů, zveřejní.

▼B

4. Pro účely odstavců 1, 2 a 3 mohou dotyčné příslušné orgány vzájemnou dohodou:

▼M6

a) vyloučit podnik při výpočtu poměrů v případech uvedených v čl. 6 odst. 5 s výjimkou případu, kdy se přemístil z členského státu do třetí země a existují důkazy, že změnil sídlo s cílem vyhnout se regulaci;

▼B

b) přihlédnout k dosažení prahových hodnot stanovených v odstavcích 1 a 2 ve třech po sobě jdoucích letech, aby se předešlo náhlým změnám režimu, a nepřihlížet k tomuto dosažení v případech, kdy dojde ke značným změnám ve struktuře skupiny;

▼M6

c) vyloučit jednu nebo více účastí v menším sektoru, pokud jsou tyto účasti rozhodující pro určení finančního konglomerátu a společně mají zanedbatelný význam z hlediska cílů doplňkového dozoru.

▼B

V případě, že byl určen finanční konglomerát podle odstavců 1, 2 a 3, přijímají se rozhodnutí uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce na základě návrhu, který podá koordinátor tohoto finančního konglomerátu.

▼M6

5. Pro účely odstavců 1 a 2 mohou dotyčné příslušné orgány ve výjimečných případech a společně nahradit kritérium odvozené od bilanční sumy jedním nebo více následujícími parametry nebo přidat jeden nebo více těchto parametrů, pokud se domnívají, že tyto parametry mají zvláštní význam pro účely doplňkového dozoru podle této směrnice: struktura příjmů, mimobilanční činnosti, celkový objem spravovaných aktiv.

▼B

6. Pro účely odstavců 1 a 2, pokud poměrné ukazatele uvedené v těchto odstavcích klesnou pod 40 % nebo 10 % pro konglomeráty, které již podléhají doplňkovému dozoru, použijí se pro následující tři roky nižší ukazatele ve výši 35 % nebo 8 %, aby se předešlo náhlé změně režimu.

Podobně pro účely odstavce 3, pokud bilanční suma nejmenšího finančního sektoru ve skupině klesne pod 6 miliard eur pro konglomeráty, které již podléhají doplňkovému dozoru, použije se pro následující tři roky nižší limit 5 miliard eur, aby se předešlo náhlé změně režimu.

Během období uvedeného v tomto odstavci může koordinátor se souhlasem ostatních dotyčných příslušných orgánů rozhodnout, že nižší ukazatele nebo nižší částka uvedené v tomto odstavci přestanou být použitelné.

7. Výpočty uváděné v tomto článku týkající se rozvahy se provádějí na základě souhrnné bilanční sumy podniků skupiny podle jejich ročních účetních závěrek. Pro účely tohoto výpočtu se podniky, ve kterých je držena účast, berou v úvahu ohledně částky jejich bilanční sumy odpovídající souhrnnému poměrnému podílu, který drží skupina. Pokud je však k dispozici konsolidovaná účetní závěrka, použije se namísto souhrnu závěrek.

Požadovaná solventnost uvedená v odstavcích 2 a 3 se vypočítá v souladu s příslušnými sektorovými předpisy.

▼M6

8. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([1]), Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ([2]) a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ([3]) (společně dále jen „evropské orgány dohledu“) vydají prostřednictvím Společného výboru evropských orgánů dohledu (dále jen „Společný výbor“) společné pokyny pro sbližování postupů dohledu, pokud jde o uplatňování odstavců 2, 3, 3a, 4 a 5 tohoto článku.

9. Příslušné orgány každoročně znovu posoudí možnost upuštění od uplatnění doplňkového dozoru a provedou přezkum kvantitativních ukazatelů stanovených v tomto článku a hodnocení na základě rizik uplatňovaných pro finanční skupiny.

▼B

Článek 4

Zjištění finančního konglomerátu

1. Příslušné orgány, které povolily regulované podniky, na základě článků 2, 3 a 5 určují skupinu, která spadá do působnosti této směrnice.

▼M6

Za tímto účelem:

— příslušné orgány, které povolily regulované podniky ve skupině, úzce spolupracují,

— pokud se příslušný orgán domnívá, že regulovaný podnik povolený tímto příslušným orgánem je členem skupiny, jež může být finančním konglomerátem a jež dosud nebyla určena podle této směrnice, sdělí tento názor ostatním dotčeným příslušným orgánům a Společnému výboru.

▼M5

2. Koordinátor určený v souladu s článkem 10 informuje mateřský podnik v čele skupiny, nebo pokud mateřský podnik neexistuje, informuje regulovaný podnik s nejvyšší bilanční sumou v nejvýznamnějším finančním sektoru ve skupině o tom, že skupina byla určena za finanční konglomerát, a o určení koordinátora.

▼M6

Koordinátor rovněž informuje příslušné orgány, které povolily regulované podniky ve skupině, příslušné orgány členského státu, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, a Společný výbor.

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.
([2]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.
([3]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

▼M6

3. Společný výbor na své internetové stránce zveřejní a aktualizuje seznam finančních konglomerátů definovaných podle čl. 2 bodu 14. Tyto informace jsou dostupné pomocí hypertextového odkazu na internetových stránkách každého z evropských orgánů dohledu.

Název každého regulovaného podniku uvedeného v článku 1, jenž tvoří součást finančního konglomerátu, je uveden na seznamu, který Společný výbor zveřejní a aktualizuje na svých internetových stránkách.

▼B

KAPITOLA II

DOPLŇKOVÝ DOZOR

ODDÍL 1

OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 5

Oblast působnosti doplňkového dozoru nad regulovanými podniky uvedenými v článku 1

1. Aniž jsou dotčena ustanovení o dozoru obsažená v sektorových předpisech, zajistí členské státy doplňkový dozor nad regulovanými podniky uvedenými v článku 1 v rozsahu a způsobem stanoveným v této směrnici.

2. Následující regulované podniky podléhají doplňkovému dozoru na úrovni finančního konglomerátu v souladu s články 6 až 17:

a) každý regulovaný podnik, který stojí v čele finančního konglomerátu;

▼M6

b) každý regulovaný podnik, jehož mateřským podnikem je smíšená finanční holdingová společnost, která má sídlo v Unii;

▼B

c) každý regulovaný podnik spjatý s jiným podnikem finančního sektoru vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS.

Pokud je finanční konglomerát podskupinou jiného finančního konglomerátu, který splňuje požadavky prvního pododstavce, mohou členské státy uplatňovat články 6 až 17 na regulované podniky pouze ve druhém konglomerátu a jakýkoli odkaz v této směrnici na skupinu a finanční konglomerát bude vykládán tak, že se vztahuje ke druhému konglomerátu.

▼M6

3. Každý regulovaný podnik, který nepodléhá doplňkovému dozoru v souladu s odstavcem 2 a jehož mateřským podnikem je regulovaný podnik nebo smíšená finanční holdingová společnost se sídlem v třetí zemi, podléhá doplňkovému dozoru na úrovni finančního konglomerátu v rozsahu a způsobem stanoveným v článku 18.

▼B

4. Drží-li osoby účasti nebo kapitálové vazby v jednom nebo více regulovaných podnicích nebo vykonávají značný vliv na takové podniky, aniž by měly účast nebo kapitálové vazby, kromě případů uvedených v odstavcích 2 a 3, určí dotyčné příslušné orgány po vzájemné dohodě a v souladu s vnitrostátními právními předpisy, zda a v jakém rozsahu má být vykonáván doplňkový dozor nad regulovanými podniky, jako kdyby tvořily finanční konglomerát.

▼M6

Aby byl takový doplňkový dozor uplatněn, musí být alespoň jeden z podniků regulovaným podnikem podle článku 1 a musí být splněny podmínky stanovené v čl. 2 bodě 14 písm. a) podbodě ii) nebo písm. b) podbodě ii) a písm. a) podbodě iii) nebo písm. b) podbodě iii). Dotyčné příslušné orgány přijímají rozhodnutí s přihlédnutím k cílům doplňkového dozoru stanoveným touto směrnicí.

▼B

Pro účely prvního pododstavce na „družstevní skupiny“ musí příslušné orgány vzít v úvahu veřejný finanční závazek těchto skupin vzhledem k jiným finančním podnikům.

5. Aniž je dotčen článek 13, výkon doplňkového dozoru na úrovni finančního konglomerátu nijak neznamená, že příslušné orgány musí vykonávat individuální dozor ve vztahu ke smíšeným finančním holdingovým společnostem, regulovaným podnikům ze třetích zemí ve finančním konglomerátu nebo neregulovaným podnikům ve finančním konglomerátu.

ODDÍL 2

FINANČNÍ SITUACE

Článek 6

Kapitálová přiměřenost

1. Aniž jsou dotčeny sektorové předpisy, vykonává se doplňkový dozor nad kapitálovou přiměřeností regulovaných podniků ve finančním konglomerátu v souladu s pravidly stanovenými v čl. 9 odst. 2 až 5, v oddílu 3 této kapitoly a v příloze I.

2. Členské státy požadují, aby regulované podniky ve finančním konglomerátu zajistily, aby byl na úrovni finančního konglomerátu k dispozici vlastní kapitál, který je vždy nejméně roven požadované míře kapitálové přiměřenosti vypočtené v souladu s přílohou I.

Členské státy rovněž požadují, aby regulované podniky měly na úrovni finančního konglomerátu vhodné postupy pro kapitálovou přiměřenost.

Požadavky uvedené v prvním a druhém pododstavci podléhají obecnému obezřetnostnímu dohledu koordinátora v souladu s oddílem 3.

▼B

Koordinátor zajišťuje, aby byl výpočet uvedený v prvním pododstavci prováděn nejméně jednou ročně, buď ze strany regulovaných podniků, nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

Výsledky výpočtu a údaje, na kterých je založen, předkládá koordinátorovi regulovaný podnik ve smyslu článku 1, který stojí v čele finančního konglomerátu, nebo pokud v čele finančního konglomerátu nestojí regulovaný podnik ve smyslu článku 1, smíšená finanční holdingová společnost nebo regulovaný podnik ve finančním konglomerátu, který určí koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány a s finančním konglomerátem.

▼M6

3. Pro účely výpočtu požadavku kapitálové přiměřenosti uvedeného v odst. 2 prvním pododstavci se do působnosti doplňkového dozoru v souladu s přílohou I zahrnují tyto podniky:

a) úvěrová instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných bankovních služeb;

b) pojišťovna, zajišťovna nebo pojišťovací holdingová společnost;

c) investiční podnik;

d) smíšená finanční holdingová společnost.

4. Při výpočtu doplňkového požadavku kapitálové přiměřenosti u finančního konglomerátu pomocí metody 1 (účetní konsolidace) uvedené v příloze I této směrnice se vlastní kapitál a požadavky solventnosti podniků ve skupině vypočítají na základě odpovídajících sektorových předpisů pro formu a rozsah konsolidace, stanovených zejména v článcích 133 a 134 směrnice 2006/48/ES a v článku 221 směrnice 2009/138/ES.

Při použití metody 2 (odpočet a agregace) uvedené v příloze I bere výpočet v úvahu poměrný podíl upsaného základního kapitálu, který přímo nebo nepřímo drží mateřský podnik nebo podnik, který drží účast v jiném podniku skupiny.

▼B

5. Koordinátor může rozhodnout, že konkrétní podnik nezahrne při výpočtu doplňkových požadavků kapitálové přiměřenosti, v těchto případech:

a) pokud se podnik nachází ve třetí zemi, kde existují právní překážky pro předávání nutných údajů, aniž jsou dotčeny sektorové předpisy ukládající příslušným orgánům povinnost odmítnout udělit povolení v případě, že je bráněno přiměřenému výkonu jejich dozorových funkcí;

▼B

b) pokud má podnik zanedbatelný význam ve vztahu k cílům doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu;

c) pokud by zařazení podniku bylo nevhodné nebo zavádějící ve vztahu k cílům doplňkového dozoru.

Pokud však má být podle prvního pododstavce písm. b) vyřazeno více podniků, musí být přesto zařazeny, pokud v souhrnu mají nezanedbatelný význam.

V případě uvedeném v prvním pododstavci písm. c) konzultuje koordinátor, s výjimkou naléhavých případů, před přijetím rozhodnutí ostatní dotyčné příslušné orgány.

Jestliže koordinátor nezahrne regulovaný podnik do působnosti podle jednoho z případů uvedených v prvním pododstavci písm. b) a c), mohou příslušné orgány členského státu, ve kterém se podnik nachází, požádat podnik, který stojí v čele finančního konglomerátu, o informace, které mohou napomoci při jejich dozoru nad regulovaným podnikem.

Článek 7

Koncentrace rizik

1. Aniž jsou dotčeny sektorové předpisy, vykonává se doplňkový dozor nad koncentrací rizik regulovaných podniků ve finančním konglomerátu v souladu s pravidly stanovenými v čl. 9 odst. 2 až 4, v oddílu 3 této kapitoly a příloze II.

2. Členské státy požadují, aby regulované podniky nebo smíšené finanční holdingové společnosti pravidelně a nejméně jednou ročně hlásily koordinátorovi jakoukoli významnou koncentraci rizik na úrovni finančního konglomerátu, v souladu s pravidly stanovenými v tomto článku a v příloze II. Nezbytné údaje předkládá koordinátorovi regulovaný podnik ve smyslu článku 1, který stojí v čele finančního konglomerátu, nebo pokud v čele finančního konglomerátu nestojí regulovaný podnik ve smyslu článku 1, smíšená finanční holdingová společnost nebo regulovaný podnik ve finančním konglomerátu, který určí koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány a s finančním konglomerátem.

Tyto koncentrace rizik podléhají obecnému obezřetnostnímu dohledu v souladu s oddílem 3.

▼M6

3. Až do další koordinace právních předpisů Unie mohou členské státy stanovit kvantitativní limity jakékoli koncentrace rizik na úrovni finančního konglomerátu, povolit svým příslušným orgánům, aby takové limity stanovily, nebo přijmout jiná opatření dohledu, která by umožňovala dosáhnout cílů doplňkového dozoru v tomto ohledu.

▼B

4. Pokud v čele finančního konglomerátu stojí smíšená finanční holdingová společnost, použijí se případné sektorové předpisy pro koncentraci rizik nejvýznamnějšího finančního sektoru ve finančním konglomerátu pro tento sektor jako celek, včetně smíšené finanční holdingové společnosti.

▼M6

5. Evropské orgány dohledu vydají prostřednictvím Společného výboru společné pokyny pro sbližování postupů dohledu, pokud jde o uplatňování doplňkového dozoru nad koncentrací rizik podle odstavců 1 až 4 tohoto článku. Tyto pokyny zajistí, aby uplatňování nástrojů dohledu stanovených v tomto článku bylo v souladu s uplatňováním článků 106 až 118 směrnice 2006/48/ES a článku 244 směrnice 2009/138/ES, a zabránilo se tak zdvojování dohledu. Vydají konkrétní společné pokyny pro uplatňování odstavců 1 až 4 tohoto článku na účasti finančních konglomerátů v případech, kdy vnitrostátní právo obchodních společností brání uplatňování čl. 14 odst. 2 této směrnice.

▼B

Článek 8

Transakce uvnitř skupiny

1. Aniž jsou dotčeny sektorové předpisy, vykonává se doplňkový dozor nad transakcemi uvnitř skupiny u regulovaných podniků ve finančním konglomerátu v souladu s pravidly stanovenými v čl. 9 odst. 2 až 4, v oddílu 3 této kapitoly a příloze II.

2. Členské státy požadují, aby regulované podniky nebo smíšené finanční holdingové společnosti pravidelně a nejméně jednou ročně hlásily koordinátorovi veškeré významné transakce uvnitř skupiny u regulovaných podniků ve finančním konglomerátu, v souladu s pravidly stanovenými v tomto článku a v příloze II. Dokud nebudou stanoveny prahové hodnoty zmíněné v poslední větě prvního odstavce přílohy II, pokládá se transakce uvnitř skupiny za významnou, pokud její výše přesáhne nejméně 5 % celkové částky požadavků kapitálové přiměřenosti na úrovni finančního konglomerátu.

Nezbytné údaje předkládá koordinátorovi regulovaný podnik ve smyslu článku 1, který stojí v čele finančního konglomerátu, nebo pokud v čele finančního konglomerátu nestojí regulovaný podnik ve smyslu článku 1, smíšená finanční holdingová společnost nebo regulovaný podnik ve finančním konglomerátu, který určí koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány a s finančním konglomerátem.

Tyto transakce uvnitř skupiny podléhají obecnému obezřetnostnímu dohledu koordinátora.

▼M6

3. Až do další koordinace právních předpisů Unie mohou členské státy stanovit kvantitativní limity nebo kvalitativní požadavky pro transakce uvnitř skupiny u regulovaných podniků ve finančním konglomerátu, povolit svým příslušným orgánům, aby takové limity nebo požadavky stanovily, nebo přijmout jiná opatření dohledu, která by umožňovala dosáhnout cílů doplňkového dozoru v tomto ohledu.

▼B

4. Pokud v čele finančního konglomerátu stojí smíšená finanční holdingová společnost, použijí se sektorové předpisy pro transakce uvnitř skupiny u nejvýznamnějšího finančního sektoru ve finančním konglomerátu pro tento sektor jako celek, včetně smíšené finanční holdingové společnosti.

▼M6

5. Evropské orgány dohledu vydají prostřednictvím Společného výboru společné pokyny pro sbližování postupů dohledu, pokud jde o uplatňování doplňkového dozoru nad transakcemi uvnitř skupiny podle odstavců 1 až 4 tohoto článku. Tyto pokyny zajistí, aby uplatňování nástrojů dohledu stanovených v tomto článku bylo v souladu s uplatňováním článku 245 směrnice 2009/138/ES, a zabránilo tak zdvojování dohledu. Vydají konkrétní společné pokyny pro uplatňování odstavců 1 až 4 tohoto článku na účasti finančních konglomerátů v případech, kdy vnitrostátní právo obchodních společností brání uplatňování čl. 14 odst. 2 této směrnice.

▼B

Článek 9

Mechanismy vnitřní kontroly a postupy řízení rizik

1. Členské státy požadují, aby regulované podniky měly na úrovni finančního konglomerátu přiměřené postupy řízení rizik a mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných správních a účetních postupů.

2. Postupy řízení rizik zahrnují:

a) řádnou správu a řízení se schvalováním a pravidelnými přezkumy strategií a politik příslušnými řídicími orgány na úrovni finančního konglomerátu pro všechna rizika, která podstupují;

b) vhodné politiky kapitálové přiměřenosti, aby bylo možné předvídat dopad jejich obchodní strategie na profil rizik a kapitálové požadavky určené v souladu s článkem 6 a přílohou I;

c) vhodné postupy, které zajistí, že jejich systémy sledování rizik jsou přiměřeně integrovány do jejich organizace a že budou přijata všechna opatření, která zajistí, že systémy zavedené ve všech podnicích zahrnutých do působnosti doplňkového dozoru jsou konzistentní, aby bylo možné na úrovni finančního konglomerátu rizika měřit, sledovat a zvládat;

▼M5

d) zavedení mechanismů, které přispívají ke vhodným ozdravným postupům a plánům, postupům a plánům pro řešení úpadků a v případě potřeby je rozvíjejí. Tyto mechanismy jsou pravidelně aktualizovány.

▼B

3. Mechanismy vnitřní kontroly zahrnují

a) vhodné mechanismy ohledně kapitálové přiměřenosti, které umožňují určovat a měřit všechna podstatná podstupovaná rizika a vhodně určovat úroveň vlastního kapitálu k těmto rizikům;

b) řádné výkaznické a účetní postupy, které budou určovat, měřit, sledovat a kontrolovat transakce uvnitř skupiny a koncentraci rizik.

▼M6

4. Členské státy zajistí, aby všech podnicích zahrnutých do doplňkového dozoru podle článku 5 existovaly vhodné mechanismy vnitřní kontroly pro zpracování všech údajů a informací, které by mohly mít význam pro účely doplňkového dozoru.

Členské státy vyžadují, aby regulované podniky na úrovni finančního konglomerátu pravidelně poskytovaly příslušnému orgánu informace o své právní, řídící a organizační struktuře, včetně všech regulovaných podniků, neregulovaných dceřiných společností a významných poboček.

Členské státy vyžadují, aby regulované podniky každoročně zveřejňovaly na úrovni finančního konglomerátu, buď v plném rozsahu nebo prostřednictvím odkazů na rovnocenné informace, popis své právní, řídící a organizační struktury.

▼B

5. Postupy a mechanismy uvedené v odstavcích 1 až 4 podléhají obecnému obezřetnostnímu dohledu koordinátora.

▼M6

6. Příslušné orgány sjednotí uplatňování doplňkového dozoru nad mechanismy vnitřní kontroly a postupy řízení rizik stanovenými v tomto článku s přezkumnými postupy dohledu stanovenými v článku 124 směrnice 2006/48/ES a článku 248 směrnice 2009/138/ES. Za tímto účelem evropské orgány dohledu vydají prostřednictvím Společného výboru společné pokyny pro sbližování postupů dohledu, pokud jde o uplatňování doplňkového dozoru nad mechanismy vnitřní kontroly a postupy řízení rizik stanovenými v tomto článku, a nad souladem s přezkumnými postupy dohledu stanovenými v článku 124 směrnice 2006/48/ES a článku 248 směrnice 2009/138/ES. Vydají konkrétní společné pokyny pro uplatňování tohoto článku na účasti finančních konglomerátů v případech, kdy vnitrostátní právo obchodních společností brání uplatňování čl. 14 odst. 2 této směrnice.

▼B

ODDÍL 3

▼M5

OPATŘENÍ K USNADNĚNÍ DOPLŇKOVÉHO DOZORU A PRAVOMOCI SPOLEČNÉHO VÝBORU

Článek 9a

Úloha společného výboru

Společný výbor v souladu s článkem 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010 zajistí ve všech odvětvích i státech dohled nad dodržováním právních předpisů Unie.

▼M6

Článek 9b

Zátěžové testy

1. Členské státy mohou požadovat, aby koordinátor zajistil vhodné a pravidelné zátěžové testy finančních konglomerátů. Vyžadují, aby dotyčné příslušné orgány s koordinátorem plně spolupracovaly.

2. Pro účely zátěžových testů prováděných v celé Unii mohou evropské orgány dohledu prostřednictvím Společného výboru a ve spolupráci s Evropskou radou pro systémová rizika, zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika ([1]), vypracovat v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010, nařízením (EU) č. 1094/2010 a nařízením (EU) č. 1095/2010 doplňkové parametry pro zátěžové testy, které zachytí specifická rizika spojená s finančními konglomeráty. Koordinátor sdělí výsledky zátěžových testů Společnému výboru.

▼B

Článek 10

Příslušný orgán pověřen výkonem doplňkového dozoru (koordinátor)

▼M5

1. Pro zajištění vhodného doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu je jmenován jediný koordinátor příslušný pro koordinaci a výkon doplňkového dozoru z řad příslušných orgánů dotčených členských států, včetně orgánů členského státu, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost. Na internetových stránkách společného výboru se zveřejní jméno či název koordinátora.

▼B

2. Určení se zakládá na těchto kritériích:

a) stojí-li v čele finančního konglomerátu stojí regulovaný podnik, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán, který povolil tento regulovaný podnik podle odpovídajících sektorových předpisů;

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.

▼B

b) stojí-li v čele finančního konglomerátu nestojí regulovaný podnik, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán určený v souladu s těmito zásadami:

i) v případě, že mateřským podnikem regulovaného podniku je smíšená finanční holdingová společnost, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán, který povolil tento regulovaný podnik podle odpovídajících sektorových předpisů;

▼M6

ii) v případě, že nejméně dva regulované podniky se sídlem v Unii mají za mateřský podnik stejnou smíšenou finanční holdingovou společnost a jeden z těchto podniků byl povolen v členském státě, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán tohoto členského státu, který povolil tento regulovaný podnik;

▼B

V případě, že více než jeden regulovaný podnik činný v různých finančních sektorech byl povolen ve členském státě, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán regulovaného podniku činného v nejvýznamnějším finančním sektoru.

V případě, že čele finančního konglomerátu stojí více než jedna smíšená finanční holdingová společnost se sídlem v různých členských státech a v každém z těchto států existuje regulovaný podnik, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán regulovaného podniku s nejvyšší bilanční sumou, pokud jsou tyto podniky ve stejném finančním sektoru, nebo příslušný orgán regulovaného podniku v nejvýznamnějším finančním sektoru;

▼M6

iii) v případě, že nejméně dva regulované podniky se sídlem v Unii mají za mateřský podnik stejnou smíšenou finanční holdingovou společnost a žádný z těchto podniků nebyl povolen v členském státě, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán, který povolil regulovaný podnik s nejvyšší bilanční sumou v nejvýznamnějším finančním sektoru;

▼B

iv) v případě, že finanční konglomerát je skupina bez mateřského podniku v čele, nebo v jakémkoli jiném případě vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán, který povolil regulovaný podnik s nejvyšší bilanční sumou v nejvýznamnějším finančním sektoru.

▼B

3. V konkrétních případech se mohou dotyčné příslušné orgány po vzájemné dohodě odchýlit od kritérií uvedených v odstavci 2, pokud by jejich uplatnění bylo nevhodné vzhledem ke struktuře konglomerátu a poměrnému významu jeho činností v různých zemích, a určit za koordinátora jiný příslušný orgán. V těchto případech před rozhodnutím příslušné orgány konglomerátu umožní, aby vyjádřil stanovisko k tomuto rozhodnutí.

Článek 11

Úkoly koordinátora

1. Úkoly, které má koordinátor vykonávat ohledně doplňkového dozoru, zahrnují:

a) koordinaci shromažďování a šíření užitečných nebo zásadních informací při běžných a mimořádných situacích, včetně šíření informací důležitých pro výkon obecného obezřetnostního dohledu příslušného orgánu podle sektorových předpisů;

b) obecný obezřetnostní dohled a hodnocení finanční situace finančního konglomerátu;

c) hodnocení shody s pravidly pro kapitálovou přiměřenost, koncentraci rizik a transakce uvnitř skupiny, jak jsou stanoveny v článcích 6, 7 a 8;

d) hodnocení struktury finančního konglomerátu, organizace a systému vnitřní kontroly, jak jsou stanoveny v článku 9;

e) plánování a koordinaci dozorových činností při běžných a mimořádných situacích ve spolupráci s dotyčnými příslušnými orgány;

f) jiné úkoly, opatření a rozhodnutí, které koordinátorovi ukládá tato směrnice nebo které jsou patří do rámce uplatňování této směrnice.

▼M5

V zájmu usnadnění doplňkového dozoru a jeho vybudování na širokém právním základě uzavřou koordinátor a další dotyčné příslušné orgány a v případě potřeby i další dotyčné příslušné orgány koordinační dohody. Koordinační dohody mohou koordinátorovi svěřovat další úkoly a mohou upřesňovat postupy pro dotyčné příslušné orgány při rozhodování podle článků 3 a 4, čl. 5 odst. 4, článku 6, čl. 12 odst. 2 a článků 16 a 18 a pro spolupráci s jinými příslušnými orgány.

V souladu s článkem 8 a s postupem stanoveným v článku 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 evropské orgány dohledu v rámci společného výboru vypracují obecné pokyny zaměřené na sbližování praxe dohledu s ohledem na konzistenci koordinačních dohod o dohledu v souladu s článkem 131a směrnice 2006/48/ES a čl. 248 odst. 4 směrnice 2009/138/ES.

▼B

2. Pokud koordinátor potřebuje informace, které již byly poskytnuty jinému příslušnému orgánu v souladu se sektorovými předpisy, měl by kontaktovat tento orgán, kdykoli to bude možné, aby předešel dvojímu hlášení podávaných různým orgánům zúčastněným na dozoru.

▼M6

3. Aniž je dotčena možnost přenesení konkrétních pravomocí dohledu a odpovědností dohledu stanovená legislativními akty Unie, nejsou existencí koordinátora pověřeného zvláštními úkoly doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu dotčeny úkoly a odpovědnost příslušných orgánů podle sektorových předpisů.

4. Požadovaná spolupráce podle tohoto oddílu a plnění úkolů uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku a v článku 12 a s výhradou dodržení požadavků důvěrnosti a práva Unie, vhodné koordinace a případné spolupráce s relevantními orgány dohledu třetích zemí probíhají prostřednictvím kolegií zřízených podle článku 131a směrnice 2006/48/ES nebo čl. 248 odst. 2 směrnice 2009/138/ES.

Koordinační dohody podle odst. 1 druhého pododstavce tohoto článku se zohlední samostatně v písemné dohodě o koordinaci uzavřené podle článku 131 směrnice 2006/48/ES nebo článku 248 směrnice 2009/138/ES. Koordinátor, jako předseda kolegia zřízeného podle článku 131a směrnice 2006/48/ES nebo čl. 248 odst. 2 směrnice 2009/138/ES, rozhodne, které další příslušné orgány se jednání nebo jiné činnosti tohoto kolegia zúčastní.

▼B

Článek 12

Spolupráce a výměna informací mezi příslušnými orgány

1. Příslušné orgány pověřené dozorem nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu a příslušný orgán určený koordinátorem pro tento finanční konglomerát vzájemně úzce spolupracují. Aniž jsou dotčeny jejich odpovědnosti definované sektorovými předpisy, poskytují si tyto orgány, bez ohledu na to, zda jsou usazeny ve stejném členském státě či nikoli, vzájemně veškeré informace užitečné nebo zásadní pro výkon dozorových úkolů druhého orgánu podle sektorových předpisů a této směrnice. K tomuto účelu příslušné orgány a koordinátor na požádání sdělují veškeré užitečné informace a z vlastního podnětu sdělují veškeré nezbytné informace.

Tato spolupráce zajišťuje alespoň shromažďování a výměnu informací o

▼M6

a) určení právní, řídící a organizační struktury skupiny, včetně všech regulovaných podniků, neregulovaných dceřiných společností a významných poboček, držitelů kvalifikovaných účastí na nejvyšší mateřské úrovni a příslušných orgánů regulovaných podniků ve skupině;

▼B

b) strategiích finančního konglomerátu;

c) finanční situaci finančního konglomerátu, zejména ohledně kapitálové přiměřenosti, transakcí uvnitř skupiny, koncentrace rizik a rentability;

d) hlavních akcionářích a ředitelích finančního konglomerátu;

e) systémech organizace, řízení rizik a vnitřní kontroly na úrovni finančního konglomerátu;

f) postupech pro shromažďování informací od podniků ve finančním konglomerátu a ověřování těchto informací;

g) nepříznivém vývoji v regulovaných podnicích či jiných podnicích finančního konglomerátu, který by se mohl vážně dotknout regulovaných podniků;

h) zásadních sankcích a výjimečných opatřeních přijatých příslušnými orgány v souladu se sektorovými předpisy nebo touto směrnicí.

▼M5

Příslušné orgány si mohou rovněž vyměňovat informace, které mohou potřebovat k plnění svých úkolů, o regulovaných podnicích ve finančním konglomerátu v souladu se sektorovými předpisy s těmito orgány: centrálními bankami, Evropským systémem centrálních bank, Evropskou centrální bankou a Evropskou radou pro systémová rizika v souladu s článkem 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika ([1]).

▼B

2. Aniž jsou dotčeny jejich úkoly definované sektorovými předpisy, konzultují se příslušné orgány před rozhodnutím o následujících otázkách v případech, kdy jsou tato rozhodnutí významná pro dozorové úkoly ostatních příslušných orgánů:

a) změny ve struktuře akcionářů, organizační nebo řídicí struktuře regulovaných podniků ve finančním konglomerátu, které vyžadují souhlas nebo povolení příslušných orgánů;

b) zásadní sankce a výjimečná opatření přijatá příslušnými orgány.

Příslušný orgán může rozhodnout, že nebude konzultovat ostatní příslušné orgány v naléhavém případě nebo v případě, kdy by taková konzultace mohla ohrozit účinnost rozhodnutí. V takovém případě příslušný orgán bez prodlení informuje ostatní příslušné orgány.

([1]) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.

▼B

3. Koordinátor může vyzvat příslušné orgány členského státu, ve kterém má sídlo mateřský podnik, jež samy nevykonávají doplňkový dozor podle článku 10, aby požádaly mateřský podnik o jakékoli informace užitečné pro výkon jeho koordinace, jak je stanoveno v článku 11, a aby předaly tyto informace koordinátorovi.

V případě, že informace uvedené v čl. 14 odst. 2 byly již některému příslušnému orgánu poskytnuty v souladu se sektorovými předpisy, mohou příslušné orgány pověřené výkonem doplňkového dozoru požádat zmíněný orgán, aby jim tyto informace předal.

4. Členské státy povolují výměnu informací mezi svými příslušnými orgány a mezi svými příslušnými orgány a ostatními orgány, jak je uvedeno v odstavcích 1, 2 a 3. Shromažďování nebo držení informací o podniku ve finančním konglomerátu, který není regulovaným podnikem, nijak neznamená, že příslušné orgány musí vykonávat dozor ve vztahu k takovým podnikům samotným.

Informace získané v rámci doplňkového dozoru, a zejména každá výměna informací mezi příslušnými orgány a mezi příslušnými orgány a ostatními orgány, která je stanovena touto směrnicí, podléhají ustanovením sektorových předpisů o profesním tajemství a sdělování důvěrných informací.

▼M5

Článek 12a

Spolupráce a výměna informací se společným výborem

1. Příslušné orgány spolupracují pro účely této směrnice se společným výborem v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010, nařízením (EU) č. 1094/2010 nebo nařízením (EU) č. 1095/2010.

2. Příslušné orgány bezodkladně poskytnou společnému výboru veškeré informace nezbytné k tomu, aby tyto orgány mohly plnit své povinnosti podle článku 35 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.

▼M6

3. Koordinátoři poskytnou Společnému výboru informace podle čl. 9 odst. 4 a čl. 12 odst. 1 druhého pododstavce písm. a). Společný výbor zpřístupní příslušným orgánům informace o právní, řídící a organizační struktuře finančních konglomerátů.

Článek 12b

Společné pokyny

1. Evropské orgány dohledu vypracují prostřednictvím Společného výboru společné pokyny k tomu, jak má příslušný orgán provádět hodnocení finančních konglomerátů na základě rizik. Tyto pokyny zejména zajistí, aby hodnocení na základě rizik zahrnovalo vhodné nástroje k posuzování skupinových rizik pro finanční konglomeráty.

▼M6

2. Evropské orgány dohledu vydají prostřednictvím Společného výboru společné pokyny zaměřené na vypracování postupů dohledu, které umožňují doplňkový dozor nad smíšenými finančními holdingovými společnostmi, aby se náležitě doplnil skupinový dohled podle směrnic 98/78/ES a 2009/138/ES, nebo případně dohled na konsolidovaném základě podle směrnice 2006/48/ES. Tyto pokyny umožní, aby byla do dohledu začleněna všechna příslušná rizika a zároveň se odstranilo jakékoli potenciální překrývání dohledu a obezřetnosti.

▼B

Článek 13

Osoby odpovědné za řízení smíšené finanční holdingové společnosti

Členské státy požadují, aby osoby, které skutečně řídí podnikání smíšené finanční holdingové společnosti, měly dostatečně dobrou pověst a měly dostatečné zkušenosti pro výkon těchto funkcí.

Článek 14

Přístup k informacím

▼M5

1. Členské státy zajistí, aby na jejich území neexistovaly žádné právní překážky, které by bránily fyzickým a právnickým osobám zahrnutým do doplňkového dozoru, bez ohledu na to, zda se jedná o regulované podniky či nikoli, vyměňovat si mezi sebou informace, které mohou být významné pro účely doplňkového dozoru, a vyměňovat si informace v souladu s touto směrnicí a s evropskými orgány dohledu podle článku 35 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010, v případě potřeby prostřednictvím společného výboru.

▼B

2. Členské státy zajistí, aby při přímém či nepřímém styku s podniky ve finančním konglomerátu, ať se jedná o regulovaný podnik či nikoli, měly jejich příslušné orgány pověřené výkonem doplňkového dozoru přístup ke všem informacím, které mohou být významné pro účely doplňkového dozoru.

Článek 15

Ověřování

V případě, že při uplatňování této směrnice si příslušné orgány v určitých případech chtějí ověřit informace o podniku, regulovaném či nikoli, který je součástí finančního konglomerátu a má sídlo v jiném členském státě, požádají příslušné orgány tohoto jiného členského státu, aby ověření nechaly provést.

Orgány, které obdrží takovou žádost, ji vyřídí v rámci svých pravomocí tak, že buď provedou ověření samy, nebo umožní auditorovi nebo znalci, aby je provedl, nebo umožní orgánu, který žádost podal, aby ověření provedl sám.

▼B

Příslušný orgán, který podal žádost, se může podle své úvahy ověřování zúčastnit, pokud je neprovádí sám.

Článek 16

Vynucovací opatření

Pokud regulované podniky ve finančním konglomerátu nesplňují požadavky uvedené v článcích 6 až 9 nebo v případě, že požadavky jsou splněny, ale může být přesto ohrožena solventnost, nebo v případě, kdy transakce uvnitř skupiny nebo koncentrace rizik představují hrozbu pro finanční situaci regulovaných podniků, musí být co nejdříve přijata nezbytná opatření k nápravě situace:

— koordinátorem ve vztahu ke smíšené finanční holdingové společnosti,

— příslušnými orgány ve vztahu k regulovaným podnikům; proto koordinátor informuje tyto příslušné orgány o svých zjištěních.

▼M5

Aniž je dotčen čl. 17 odst. 2, mohou členské státy určit, jaká opatření mohou příslušné orgány přijmout ohledně smíšených finančních holdingových společností. V souladu s postupem podle článku 16 a 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 mohou evropské orgány dohledu v rámci společného výboru vypracovat obecné pokyny pro opatření vztahující se k smíšeným finančním holdingovým společnostem.

▼B

Dotyčné příslušné orgány včetně koordinátora ve vhodných případech koordinují své dozorové úkony.

Článek 17

Doplňkové pravomoci příslušných orgánů

1. Až do další harmonizace mezi sektorovými předpisy členské státy pověří své příslušné orgány přijímáním veškerých dozorových opatření, která jsou považována za nutná k tomu, aby se předešlo porušení sektorových předpisů regulovanými podniky ve finančním konglomerátu, nebo aby se toto porušení napravilo.

2. Aniž jsou dotčeny jejich trestněprávní předpisy, zajišťují členské státy, aby sankce nebo opatření určená k ukončení zjištěného porušení předpisů nebo odstranění příčin takového porušení bylo možné uložit smíšeným finančním holdingovým společnostem nebo osobám, které je skutečně řídí, které poruší právní nebo správní předpisy přijaté k provedení této směrnice. V určitých případech mohou taková opatření vyžadovat zásah soudů. Příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že tyto sankce nebo opatření přinesou žádoucí výsledky.

▼B

ODDÍL 4

TŘETÍ ZEMĚ

Článek 18

▼M6

Mateřské podniky se sídlem v třetí zemi

▼M5

1. Aniž jsou dotčeny sektorové předpisy, ověřují příslušné orgány v případě, že se použije čl. 5 odst. 3, zda regulované podniky, jejichž mateřský podnik má sídlo ve třetí zemi, podléhají dozoru ze strany příslušného orgánu třetí země, který je rovnocenný dozoru stanovenému touto směrnicí pro doplňkový dozor nad regulovanými podniky uvedenými v čl. 5 odst. 2. Ověření provádí příslušný orgán, který by byl koordinátorem, kdyby se měla použít kritéria stanovená v čl. 10 odst. 2, na žádost mateřského podniku nebo kteréhokoli z regulovaných podniků povolených v Unii nebo z vlastního podnětu.

Tento příslušný orgán konzultuje ostatní dotyčné příslušné orgány a vyvine veškeré úsilí, aby byly dodrženy obecné pokyny vypracované v rámci společného výboru v souladu s články 16 a 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.

1a. Nesouhlasí-li příslušný orgán s rozhodnutím jiného příslušného orgánu podle tohoto odstavce, použije se článek 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.

▼B

2. Pokud neexistuje rovnocenný dozor ve smyslu odstavce 1, uplatňují členské státy na regulované podniky obdobně předpisy o doplňkovém dozoru nad regulovanými podniky uvedenými v čl. 5 odst. 2. Příslušné orgány mohou rovněž uplatnit jednu z metod stanovených v odstavci 3.

▼M6

3. Příslušné orgány mohou použít jiné metody, které zajistí patřičný doplňkový dozor nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu. Tyto metody musí schválit koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány. Příslušné orgány mohou zejména požadovat zřízení smíšené finanční holdingové společnosti se sídlem v Unii a uplatňovat tuto směrnici na regulované podniky ve finančním konglomerátu, v jehož čele stojí tato holdingová společnost. Příslušné orgány zajistí, aby tyto metody plnily cíl doplňkového dozoru podle této směrnice, a uvědomí o nich ostatní zúčastněné příslušné orgány a Komisi.

▼M6

Článek 19

Spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí

Ustanovení čl. 39 odst. 1 a 2 směrnice 2006/48/ES, článek 10a směrnice 98/78/ES a článek 264 směrnice 2009/138/ES se použijí obdobně na sjednávání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech výkonu doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu.

▼B

KAPITOLA III

▼M6

AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI A PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ

Článek 20

Pravomoci svěřené Komisi

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 21c týkající se technických úprav, které je třeba učinit v této směrnici v těchto oblastech:

a) přesnější formulování definic uvedených v článku 2 tak, aby byl pro uplatňování této směrnice brán zřetel na vývoj finančních trhů;

b) přizpůsobení terminologie a definic v této směrnici v souladu s následnými akty Unie o regulovaných podnicích a jiných souvisejících otázkách;

c) přesnější definice metod výpočtu uvedených v příloze I, aby byl brán zřetel na vývoj finančních trhů a technik obezřetnostního dohledu.

Tato opatření nezahrnují předmět přenesených pravomocí svěřených Komisi ve vztahu k položkám uvedeným v článku 21a.

▼B

Článek 21

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro finanční konglomeráty (dále jen „výbor“).

▼M6

_____

▼M5

4. Evropské orgány dohledu mohou prostřednictvím společného výboru poskytovat obecné pokyny ohledně toho, zda je pravděpodobné, že ujednání o doplňkovém dozoru příslušných orgánů ve třetích zemích dosahují cílů doplňkového dozoru, jak jsou vymezeny v této směrnici, ve vztahu k regulovaným podnikům ve finančním konglomerátu, v jehož čele stojí podnik se sídlem ve třetí zemi. Společný výbor tyto obecné pokyny průběžně přezkoumává a přihlíží ke všem změnám doplňkového dozoru prováděného příslušnými orgány třetích zemí.

▼M6

_____

▼B

6. Členské státy průběžně informují Výbor o zásadách, které uplatňují při dozoru nad transakcemi uvnitř skupiny a koncentrací rizik.

▼M5

Článek 21a

Technické normy

1. Za účelem zajištění důsledné harmonizace této směrnice mohou evropské orgány dohledu v souladu s článkem 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 vypracovat návrhy regulačních technických norem, pokud jde o:

a) čl. 2 bod 11 pro upřesnění uplatňování článku 17 směrnice Rady 78/660/EHS v souvislosti s touto směrnicí;

b) čl. 2 bod 17 pro stanovení postupů nebo upřesnění kritérií pro určení „dotyčných příslušných orgánů“;

c) čl. 3 odst. 5 pro upřesnění alternativních parametrů pro určení finančního konglomerátu;

▼M6

d) čl. 6 odst. 2 pro zajištění jednotného formátu zpráv (s pokyny) a frekvenci a případně lhůty pro jejich podávání.

▼M5

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.

▼M6

1a. V zájmu zajištění jednotného uplatňování článků 2, 7 a 8 a přílohy II vypracují evropské orgány dohledu prostřednictvím Společného výboru návrh regulačních technických norem s cílem zavést přesnější formulaci definic stanovených v článku 2 a koordinovat předpisy přijaté v souladu s články 7 a 8 a přílohou II.

Společný výbor předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

▼M5

2. Za účelem jednotného uplatňování této směrnice mohou evropské orgány dohledu v souladu s článkem 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010 vypracovat návrhy prováděcích technických norem, pokud jde o:

▼M7

_____

▼M5

b) čl. 7 odst. 2 k zajištění jednotných podmínek uplatňování postupů zahrnutí položek do rozsahu definice „koncentrací rizik“ v rámci obezřetnostního dohledu uvedeného v čl. 7 odst. 2 druhém pododstavci;

c) čl. 8 odst. 2 k zajištění jednotných podmínek uplatňování postupů pro zahrnutí položek do rozsahu definice „transakcí uvnitř skupiny“ v rámci obezřetnostního dohledu uvedeného v čl. 8 odst. 2 třetím pododstavci.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.

▼M7

3. Za účelem zajištění důsledného použití metod výpočtu uvedených v příloze I části II této směrnice ve spojení s čl. 49 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 228 odst. 1 směrnice 2009/138/ES, avšak aniž je dotčen čl. 6 odst. 4 této směrnice, vypracují evropské orgány dohledu v rámci společného výboru návrhy regulačních technických norem, pokud jde o čl. 6 odst. 2 této směrnice.

Evropské orgány dohledu předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do pěti měsíců před dnem použití uvedeným v čl. 309 odst. 1 směrnice 2009/138/ES.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

▼M6

Článek 21b

Společné pokyny

Evropské orgány dohledu vydají prostřednictvím Společného výboru společné pokyny uvedené v čl. 3 odst. 8, čl. 7 odst. 5, čl. 8 odst. 5, čl. 9 odst. 6, čl. 11 odst. 1 třetím pododstavci, článku 12b a čl. 21 odst. 4 postupem podle článku 56 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

▼M6

Článek 21c

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi ze podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 20 je svěřena Komisi na dobu čtyř let od 9. prosince 2011. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 20 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 20 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

▼B

KAPITOLA IV

ZMĚNY STÁVAJÍCÍCH SMĚRNIC

▼M4

———————

▼B

Článek 23

Změny směrnice 79/267/EHS

Směrnice 79/267/ES se mění takto:

1. Vkládá se nový článek 12a, který zní:

„Článek 12a

1. Příslušné orgány jiného dotyčného členského státu jsou konzultovány před udělením povolení životní pojišťovně, která je

a) dceřiným podnikem pojišťovny povolené v jiném členském státě, nebo

▼B

b) dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny povolené v jiném členském státě, nebo

c) kontrolována stejnou osobou, fyzickou či právnickou, která kontroluje pojišťovnu, povolené v jiném členském státě.

2. Příslušné orgány jiného dotyčného členského státu pověřené dozorem nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky jsou konzultovány před udělením povolení životní pojišťovně, která je

a) dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo investičního podniku povoleného ve Společenství, nebo

b) dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce nebo investičního podniku povoleného ve Společenství, nebo

c) kontrolována stejnou osobou, fyzickou či právnickou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo investiční podnik povolený ve Společenství.

3. Dotyčné příslušné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 vzájemně konzultují zejména při hodnocení vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů zúčastněných na řízení jiného podniku ze stejné skupiny. Vzájemně se informují o všech údajích týkajících se vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů majících význam pro ostatní příslušné orgány zúčastněné při vydávání povolení i při průběžné kontrole dodržování provozních podmínek.“

2. V čl. 18 odst. 2 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Disponibilní míra solventnosti se snižuje také o tyto položky:

a) účasti, které má životní pojišťovna v

— pojišťovnách ve smyslu článku 6 této směrnice, článku 6 směrnice 73/239/EHS (*) nebo čl. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES (**),

— zajišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. c) směrnice 98/78/ES,

— holdingových pojišťovnách smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES,

▼B

— úvěrových institucích a finančních institucích ve smyslu čl. 1 odst. 1 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES (***),

— investičních podnicích a finančních institucích ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 93/22/EHS (****) a čl. 2 odst. 4 a 7 směrnice 93/6/EHS (*****);

b) každá z následujících položek, které životní pojišťovna drží ve vztahu k podnikům vymezeným v písmenu a), ve kterých má účast:

— nástroje uvedené v odstavci 3,

— nástroje uvedené v čl. 16 odst. 3 směrnice 73/239/EHS,

— podřízené pohledávky a nástroje uvedené v článku 35 a čl. 36 odst. 3 směrnice 2000/12/ES.

Je-li účast v jiné úvěrové instituci, investičním podniku, finanční instituci, pojišťovně nebo zajišťovně nebo holdingové pojišťovně držena dočasně za účelem operace finanční pomoci, které má reorganizovat a zachránit tento podnik, mohou se příslušné orgány odchýlit od ustanovení o odpočtu uvedených ve třetím pododstavci písm. a) a b).

Jako alternativu odpočtu položek uvedených ve třetím pododstavci písm. a) a b), které pojišťovna drží v úvěrových institucích, investičních podnicích a finančních institucích, mohou členské státy povolit svým pojišťovnám, aby obdobně použily metody 1, 2 nebo 3 uvedené v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu (******). Metoda 1 (účetní konsolidace) se použije, pouze pokud si je příslušný orgán jist úrovní integrovaného řízení a vnitřní kontroly u podniků, které by byly zahrnuty do konsolidace. Zvolená metoda je uplatňována dlouhodobě a konzistentně.

Členské státy mohou stanovit, že pro výpočet míry solventnosti podle této směrnice nemusí pojišťovny podléhající doplňkovému dozoru v souladu se směrnicí 98/78/ES nebo doplňkovému dozoru v souladu se směrnicí 2002/87/ES odpočítávat položky uvedené ve třetím pododstavci písm. a) a b), které jsou drženy v úvěrových institucích, investičních podnicích, finančních institucích, pojišťovnách nebo zajišťovnách nebo holdingových pojišťovnách, které jsou zahrnuty do doplňkového dozoru.

▼B

Pro účely odpočtu účastí uvedených v tomto odstavci se účastí rozumí účast ve smyslu čl. 1 písm. f) směrnice 98/78/ES.

_____

(*) Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/13/ES (Úř. věst. L 77, 20.3.2002, s. 17).
(**) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.
(***) Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 2000/28/EHS (Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 37).
(****) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/64/ES (Úř. věst. L 290, 17.11.2000, s. 27).
(*****) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/33/ES (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 29).
(******) Úř. věst. L 35, 11.2.2003.“

▼M4

_____

▼B

Článek 25

Změny směrnice 92/96/EHS

Směrnice 92/96/EHS se mění takto:

1. V článku 14 se vkládá nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pokud je nabyvatelem podílů uvedených v odstavci 1 pojišťovna, úvěrová instituce nebo investiční podnik povolený v jiném členském státě nebo mateřský podnik takového podniku nebo fyzická či právnická osoba kontrolující takový podnik, a pokud by se v důsledku tohoto nabytí podnik, ve kterém nabyvatel navrhuje získání podílu, stal dceřiným podnikem nebo by podléhal kontrole nabyvatele, musí vyhodnocení tohoto nabytí předcházet konzultace podle článku 12a směrnice 79/267/EHS.“

2. V článku 15 se odstavec 5c nahrazuje tímto:

„5c. Tento článek nebrání příslušnému orgánu, aby předal

— centrálním bankám a jiným orgánům s podobnou funkcí v jejich postavení měnových orgánů,

— případně jiným státním orgánům pověřeným dohledem nad platebními systémy,

▼B

informace určené k plnění jejich úkolů, ani takovým úřadům či orgánům nebrání sdělit příslušným orgánům takové informace, jaké mohou potřebovat pro účely odstavce 4. Informace získané v této souvislosti podléhají podmínkám profesního tajemství uloženým v tomto článku.“

Článek 26

Změny směrnice 93/6/EHS

V čl. 7 odst. 3 směrnice 93/6/EHS se první a druhá odrážka nahrazují tímto:

„— ‚finanční holdingová společnost‘ je finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně nebo hlavně investiční podniky nebo jiné finanční instituce, z nichž alespoň jedna je investiční podnik, a která není smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu (*),

— ‚holdingová společnost se smíšenou činností‘ je mateřský podnik, který není finanční holdingovou společností nebo investičním podnikem nebo smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu směrnice 2002/87/ES a jehož dceřiné podniky zahrnují alespoň jeden investiční podnik,

_____

(*) Úř. věst. L 35, 11.2.2003.“

Článek 27

Změny směrnice 93/22/EHS

Směrnice 93/22/EHS se mění takto:

1. V článku 6 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Příslušný orgán zúčastněného členského státu pověřený dohledem nad úvěrovými institucemi nebo dozorem nad pojišťovnami je konzultován před udělením povolení investičnímu podniku, který je

a) dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo pojišťovny povolené ve Společenství, nebo

b) dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce nebo pojišťovny povolené ve Společenství, nebo

c) kontrolován toutéž fyzickou či právnickou osobou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo pojišťovnu povolenou ve Společenství.

▼B

Dotyčné příslušné orgány uvedené v prvním a druhém pododstavci vzájemně konzultují zejména při hodnocení vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů zúčastněných na řízení jiného podniku ze stejné skupiny. Vzájemně se informují o všech údajích týkajících se vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů majících význam pro ostatní příslušné orgány zúčastněné při vydávání povolení i při průběžné kontrole dodržování provozních podmínek.“

2. V článku 9 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud je nabyvatelem podílu uvedeným v odstavci 1 investiční podnik, úvěrová instituce nebo pojišťovna povolená v jiném členském státě nebo mateřský podnik investičního podniku, úvěrové instituce nebo pojišťovna povolená v jiném členském státě nebo fyzická či právnická osoba kontrolující investiční podnik, úvěrovou instituci nebo pojišťovnu povolenou v jiném členském státě, a pokud by se v důsledku tohoto nabytí podnik, ve kterém nabyvatel navrhuje získání podílu, stal dceřiným podnikem nabyvatele nebo by přešel pod jeho kontrolu, musí vyhodnocení tohoto nabytí předcházet konzultace podle článku 6.“

▼M4

_____

▼B

Článek 29

Změny směrnice 2000/12/ES

Směrnice 2000/12/ES se mění takto:

▼M2

_____

▼B

3. V článku 16 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Je-li nabyvatelem účasti uvedené v odstavci 1 úvěrová instituce, pojišťovna nebo investiční podnik povolený v jiném členském státě, mateřský podnik úvěrové instituce, pojišťovny nebo investičního podniku povoleného v jiném členské státě nebo fyzická nebo právnická osoba s kontrolou nad úvěrovou institucí, pojišťovnou nebo investičním podnikem povoleným v jiném členském státě a pokud by se instituce, v níž nabyvatel hodlá nabýt účast, tím stala dceřiným podnikem nebo by se dostala pod jeho kontrolu, musí vyhodnocení tohoto nabytí předcházet konzultace podle článku 12.“

▼M2

_____

▼B

KAPITOLA V

SPOLEČNOSTI SPRAVUJÍCÍ AKTIVA

Článek 30

Společnosti spravující aktiva

▼M6

Do další koordinace sektorových předpisů členské státy zajistí zahrnutí společností spravujících aktiva:

a) do působnosti dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky na konsolidovaném základě nebo do působnosti doplňkového dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině;

b) pokud je skupina finančním konglomerátem, do působnosti doplňkového dozoru ve smyslu této směrnice, a

c) do postupu určení podle čl. 3 odst. 2.

▼B

Pro účely prvního pododstavce členské státy udělí svým příslušným orgánům pravomoc nebo je pověří rozhodovat o tom, podle kterých sektorových předpisů (sektor bankovnictví, pojišťovací sektor nebo sektor investičních služeb) budou společnosti spravující aktiva zařazeny do dohledu na konsolidovaném základě nebo doplňkového dozoru, uvedeného v prvním pododstavci písm. a). Pro účely tohoto ustanovení se související sektorové předpisy pro formu a rozsah zařazení finančních institucí (u kterých se společnosti spravující aktiva zařazují do působnosti dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky na konsolidovaném základě) a zajišťoven (u kterých se společnosti spravující aktiva zařazují do působnosti doplňkového dozoru nad pojišťovnami) použijí obdobně na společnosti spravující aktiva. Pro účely doplňkového dozoru uvedeného v prvním pododstavci písm. b) se společnost spravující aktiva považuje za součást kteréhokoli sektoru, do kterého je zařazena podle prvního pododstavce písm. a).

V případě, že je společnost spravující aktiva součástí finančního konglomerátu, považuje se proto jakýkoli odkaz na pojem regulovaného podniku a jakýkoli odkaz na pojem příslušných orgánů a dotyčných příslušných orgánů pro účely této směrnice za odkaz zahrnující společnosti spravující aktiva nebo příslušné orgány pověřené dozorem nad společnostmi spravujícími aktiva. Toto ustanovení se použije obdobně i pro skupiny uvedené v prvním pododstavci písm. a).

▼M6

Článek 30a

Správci alternativních investičních fondů

1. Do další koordinace sektorových předpisů členské státy zajistí zahrnutí správců alternativních investičních fondů:

▼M6

a) do působnosti dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky na konsolidovaném základě nebo do působnosti doplňkového dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině;

b) pokud je skupina finančním konglomerátem, do působnosti doplňkového dozoru ve smyslu této směrnice, a

c) do postupu určení podle čl. 3 odst. 2.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy stanoví, nebo udělí svým příslušným orgánům pravomoc rozhodnout, podle kterých sektorových předpisů (sektor bankovnictví, pojišťovací sektor nebo sektor investičních služeb) mají být správci alternativních investičních fondů zahrnuti do dohledu na konsolidovaném základě nebo do doplňkového dozoru uvedeného v odst. 1 písm. a). Pro účely tohoto odstavce se příslušné sektorové předpisy upravující formu a rozsah zahrnutí finančních institucí použijí obdobně na zahrnutí správců alternativních investičních fondů. Pro účely doplňkového dozoru uvedeného v odst. 1 písm. b) se správce alternativního investičního fondu považuje za součást kterékoli sektoru, do kterého je zahrnut podle odst. 1 písm. a).

Je-li správce alternativního investičního fondu součástí finančního konglomerátu, má se za to, že veškeré odkazy na regulované podniky a na příslušné orgány a dotyčné příslušné orgány pro účely této směrnice zahrnují také správce alternativního investičních fondů a orgány příslušné k dohledu nad správci alternativních investičních fondů. To se vztahuje obdobně i na skupiny uvedené v odst. 1 písm. a).

▼B

KAPITOLA VI

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

Zpráva Komise

1. Do 11. srpna 2007 Komise předloží výboru pro finanční konglomeráty uvedenému v článku 21 zprávu o postupech členských států a v případě nutnosti o potřebě další harmonizace ohledně

— zařazení společností spravujících aktiva do dozoru nad celými skupinami,

— výběru a uplatňování metod kapitálové přiměřenosti stanovených v příloze I,

— definice významných transakcí uvnitř skupiny a významné koncentrace rizik a dozoru nad transakcemi uvnitř skupiny a koncentrací rizik podle přílohy II, zejména ohledně zavedení kvantitativních limitů a kvalitativních požadavků pro tento účel,

▼B

— intervalů, ve kterých finanční konglomeráty provádějí výpočty požadavků kapitálové přiměřenosti stanovených v čl. 6 odst. 2 a hlášení koncentrace významných rizik koordinátorovi v souladu s čl. 7 odst. 2.

Komise před předložením svých návrhů konzultuje výbor.

2. Do jednoho roku od dosažení dohody na mezinárodní úrovni o pravidlech pro vyloučení vícenásobného použití vlastního kapitálu ve finančních skupinách Komise přezkoumá, jak sladit ustanovení této směrnice s ustanoveními těchto mezinárodních dohod, a v případě potřeby předloží vhodné návrhy.

Článek 32

Provedení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 11. srpna 2004. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy zajistí, aby předpisy uvedené v prvním pododstavci byly poprvé použity k dozoru nad účetními závěrkami za účetní období začínající 1. ledna 2005 nebo v průběhu uvedeného kalendářního roku

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 33

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 34

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

KAPITÁLOVÁ PŘIMĚŘENOST

Výpočet doplňkových požadavků kapitálové přiměřenosti regulovaných podniků ve finančním konglomerátu uvedených v čl. 6 odst. 1 se provádí v souladu s technickými zásadami a jednou z metod, které popisuje tato příloha.

Aniž je dotčen následující odstavec, umožní členské státy svým příslušným orgánům v případech, kdy tyto orgány přebírají úlohu koordinátora vůči konkrétnímu finančnímu konglomerátu, aby po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány a konglomerátem samým rozhodly, kterou metodu tento finanční konglomerát použije.

Členské státy mohou požadovat, aby byl výpočet prováděn podle jedné konkrétní metody z těch, které jsou popsány v této příloze, pokud v čele finančního konglomerátu stojí regulovaný podnik povolený v tomto členském státě. Pokud v čele finančního konglomerátu nestojí regulovaný podnik ve smyslu článku 1, povolí členské státy použití kterékoli z metod popsaných v této příloze, s výjimkou situací, kdy se dotyčné příslušné orgány nacházejí ve stejném členském státě, v takovém případě může tento členský stát požadovat uplatnění jedné z metod.

I. Technické zásady

1. *Rozsah a forma výpočtu požadavků doplňkové kapitálové přiměřenosti*

Bez ohledu na použitou metodu platí, že pokud je přidružený podnik dceřiným podnikem a vykazuje deficit solventnosti nebo v případě neregulovaného podniku z finančního sektoru předpokládaný deficit solventnosti, musí být zohledněn celkový deficit solventnosti dceřiného podniku. Pokud je v takovém případě podle názoru koordinátora odpovědnost mateřského podniku, který drží podíl kapitálu, omezena přesně a jednoznačně na tento podíl na základním kapitálu, může koordinátor povolit zohlednění deficitu solventnosti dceřiného podniku na poměrném základě.

V případě, že mezi podniky ve finančním konglomerátu neexistují žádné kapitálové vazby, koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány určí, který poměrný podíl bude nutno zohlednit, s přihlédnutím k závazku, který vyplývá z existujícího vztahu.

2. *Ostatní technické zásady*

Bez ohledu na použitou metodu výpočtu požadavků doplňkové kapitálové přiměřenosti regulovaných podniků ve finančním konglomerátu, stanovenou v oddílu II této přílohy, zajistí koordinátor a v případě nutnosti ostatní dotčené příslušné orgány, aby byly použitelné tyto zásady:

i) musí být vyloučeno vícečetné použití prvků započitatelných při výpočtu vlastního kapitálu na úrovni finančního konglomerátu (vícenásobné použití vlastního kapitálu) i každá nezapočitatelná tvorba vlastního kapitálu uvnitř skupiny; aby zajistily vyloučení vícenásobného použití a tvorbu vlastního kapitálu uvnitř skupiny uplatní příslušné orgány obdobně odpovídající zásady stanovené v odpovídajících sektorových předpisech;

▼B

ii) až do další harmonizace sektorových předpisů budou požadavky solventnosti pro každý samostatný finanční sektor zastoupený finančním konglomerátu kryty prvky vlastního kapitálu v souladu s odpovídajícími sektorovými předpisy; v případě deficitu vlastního kapitálu na úrovni finančního konglomerátu se pro ověření toho, zda byly splněny požadavky doplňkové kapitálové přiměřenosti, mohou použít pouze prvky vlastního kapitálu, které jsou započitatelné podle každého ze sektorových předpisů (mezisektorový kapitál);

v případě, že sektorové předpisy stanoví limity započitatelnosti určitých nástrojů vlastního kapitálu, které by splnily podmínky pro mezisektorový kapitál, použijí se tyto limity přiměřeně při výpočtu vlastního kapitálu na úrovni finančního konglomerátu;

při výpočtu vlastního kapitálu na úrovni finančního konglomerátu, příslušné orgány rovněž zohlední skutečnou převoditelnost a dostupnost vlastního kapitálu mezi různými právnickými osobami ve skupině, s přihlédnutím k cílům předpisů pro kapitálovou přiměřenost;

pokud je v případě neregulovaného podniku finančního sektoru vypočten fiktivní požadavek solventnosti v souladu s oddílem II této přílohy, znamená fiktivní požadavek solventnosti požadavek na vlastní kapitál, který by takový podnik musel splnit podle odpovídajících sektorových předpisů, kdyby byl regulovaným podnikem tohoto konkrétního finančního sektoru; v případě společností spravujících aktiva se požadavkem solventnosti rozumí požadavek na vlastní kapitál stanovený v čl. 5a odst. 1 písm. a) směrnice 85/611/EHS; fiktivní požadavek solventnosti smíšené finanční holdingové společnosti se vypočítá podle sektorových předpisů nejvýznamnějšího finančního sektoru ve finančním konglomerátu.

II. **Technické metody výpočtu**

Metoda 1: Metoda „účetní konsolidace“

Výpočet požadavků doplňkové kapitálové přiměřenosti regulovaných podniků ve finančním konglomerátu se provádí na základě konsolidované účetní uzávěrky.

Požadavky doplňkové kapitálové přiměřenosti se vypočítají jako rozdíl:

i) vlastního kapitálu finančního konglomerátu vypočteného na základě konsolidované finanční situace skupiny; započitatelnými prvky jsou prvky splňující podmínky v souladu s odpovídajícími sektorovými předpisy

a

ii) součtu požadavků solventnosti pro každý jednotlivý finanční sektor zastoupený ve skupině; požadavky solventnosti pro každý jednotlivý finanční sektor se vypočítají v souladu s odpovídajícími sektorovými předpisy.

Uvedené sektorové předpisy jsou zejména směrnice 2000/12/ES, hlava V kapitola 3 pro úvěrové instituce, 98/78/ES pro pojišťovny a 93/6/EHS pro úvěrové instituce a investiční podniky.

▼B

V případě neregulovaných podniků finančního sektoru, které nejsou zahrnuty do výše uvedených sektorových výpočtů požadavků solventnosti, se vypočítá fiktivní požadavek solventnosti.

Rozdíl nesmí být záporný.

Metoda 2: metoda „odpočtu a agregace“

Výpočet požadavků doplňkové kapitálové přiměřenosti regulovaných podniků ve finančním konglomerátu se provádí na základě účetních závěrek podniků ve skupině.

Požadavky doplňkové kapitálové přiměřenosti se vypočítají jako rozdíl

i) součtu vlastního kapitálu každého regulovaného a neregulovaného podniku finančního sektoru ve finančním konglomerátu; započitatelnými prvky jsou prvky splňující podmínky v souladu s relevantními sektorovými předpisy,

a

ii) součtu

— požadavků solventnosti pro každý regulovaný a neregulovaný podnik finančního sektoru ve skupině; požadavky solventnosti se vypočítají v souladu s odpovídajícími sektorovými předpisy; a

— účetní hodnoty účasti v jiných podnik skupiny.

V případě neregulovaných podniků finančního sektoru se vypočítá fiktivní požadavek solventnosti. Vlastní kapitál a požadavky solventnosti se zohlední svým poměrným podílem, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 4 a v souladu s oddílem I této přílohy.

Rozdíl nesmí být záporný.

▼M6

Metoda 3: „metoda kombinace“

Příslušné orgány mohou umožnit kombinaci metod 1 a 2.

▼B

PŘÍLOHA II

TECHNICKÉ PROVÁDĚNÍ USTANOVENÍ O TRANSAKCÍCH UVNITŘ SKUPINY A KONCENTRACI RIZIK

Koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány určí druh transakcí a rizik regulovaných podniků v konkrétním finančním konglomerátu, ohlášených v souladu s čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 o hlášení transakcí uvnitř skupiny a koncentrace rizik. Při zaujímání nebo vydávání stanoviska o druhu transakcí a rizik koordinátor a dotyčné příslušné orgány zohlední konkrétní strukturu skupiny a řízení rizik daného finančního konglomerátu. Aby určil významné transakce uvnitř skupiny a významné koncentrace rizik, které mají být hlášeny v souladu s články 7 a 8, stanoví koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány a konglomerátem samým vhodné prahové hodnoty na základě zákonného vlastního kapitálu nebo technických rezerv.

Při kontrole transakcí uvnitř skupiny a koncentrací rizik koordinátor zejména sleduje riziko přenosu ve finančním konglomerátu, riziko střetu zájmů, riziko obcházení sektorových předpisů a úroveň či objem rizik.

Členské státy mohou povolit, aby jejich příslušné orgány na úrovni finančního konglomerátu uplatňovaly ustanovení sektorových předpisů o transakcích uvnitř skupiny a koncentraci rizik, zejména aby předešly obcházení sektorových předpisů.